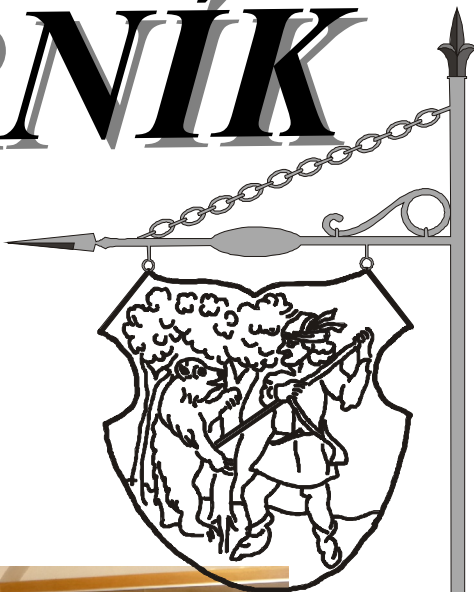
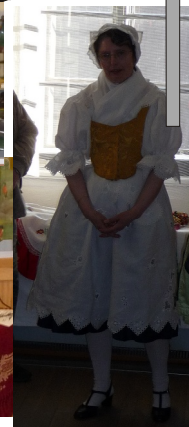

VĚTRNÍK

Květen - červen 2009

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Byl a není

*Když po třetí řali,
dřevo promluvílo.*

U cesty do světa
prvním a posledním byl
mně, otci, dědovi,
a Bůh ví komu,
když jsme odcházeli,
když jsme se vraceli domů.

U cesty do světa
byl a již není.
Nevěsta pila dala mu
smrtné políbení.

Prý brázdám škodil jeho stín.
Otec svým polím ať rozuměl jak chtěl,
po svém jim rozumí syn.

A vůbec, pověra.
Dřevo je dřevo.
Časy se mění
a lidé též.
Ty dcero zakletá
z prastaré balady,
ať byla's, nejsi už.
Nejsi a nebudeš.

A přece
na cestě ze světa
u místa, kde ho podřáli,
já, člověk nového času
darmo se bráním pitvorné tuše.
Že strom, a dřevo?
Nikoliv.
Že strom
a duše ...

Zdeněk Rón: K pramenům. Verše. Praha 1940, s. 34 až 35.

Opravy z minulého čísla

Honzík Dostál byl autorem některých obrázkových **ikonek** místo Josífkova Bartoně. – A rok **1982** byl samozřejmě **rokem letů na lyžích** v Harrachově, nikoliv rok 1882.

Oznámení

Jedno z občanských sdružení vzniklých na základě zákona č.83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, totiž **Vysocké poklady**, vzniklé 19. března 2002, (IČO: 26586819) a sídlící na adrese: Vysoké nad Jizerou čp. 78, dosud užívalo s laskavým svolením Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí e-mailové adresy tohoto muzea, avšak nově si konečně pořídilo vlastní e-mailovou adresu:

Vysocke.poklady@seznam.cz

Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí tímto žádá, aby elektronická korespondence určená pro Vysocké poklady jim byla zasílána na onu novou e-mailovou adresu. Děkujeme!

HOVORY SE STAROSTOU

Volby do Evropského parlamentu

V pátek 5. června 2009 od 14.00 do 22.00 hodin

V sobotu 6. června 2009 od 8.00 do 14 hodin

Volební okrsek

- č. 1 – Vysoké nad Jizerou – volební místnost na městském úřadu
- č. 2 – Sklenařice – v bývalé škole
- č. 3 – Horní Tříč – v sokolovně
- č. 4 – Stará Ves – ve skladu náhradních dílů ZD Horal
- č. 5 – Helkovice – na Městském úřadu ve Vysokém nad Jizerou

Pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu.

■
Na zasedání zastupitelstva dne 16. 4. bylo přijato opatření na všech úsecích a ve všech položkách ponížít **rozpočet** na rok 2009.

Byly zmrazeny platy zaměstnancům Městského úřadu a odměny neuvolněným funkcionářům.

■
Zastupitelstvo města rozhodlo o **navýšení sazeb za vodné** – 21 Kč/m³ + 9 % DPH = 23 Kč/m³ **a stočné** – 19 Kč/m³ + 9 % DPH = 21 Kč/m³ na 2. odpočtové období r. 2009.

■
Stále se jedná o **duplicitní vlastnictví pozemků** (Havlovi, Hanák, Musilová, Večerník). Město v minulosti tyto pozemky odprodalo, ale byl na ně již vznesen restituční nárok. Jde o nápravu stavu. Jednáním s restituenty byla pověřena komise (Matura, Srna, Čech). Je třeba dořešit majetkové vyřádkování a spolupráce všech stran.

Účet Městského úřadu ve Vysokém za rok 2008

Příjmy celkem

– rozpočet	21 120 390 Kč
– po změnách	58 700 360 Kč
– skutečnost	58 050 060 Kč

z toho vlastní příjmy

– rozpočet	18 156 000 Kč
– po změnách	19 971 500 Kč
– skutečnost	19 043 913 Kč

Výdaje celkem

– rozpočet	22 942 000 Kč
– po změnách	60 873 113 Kč
– skutečnost	60 540 914 Kč

■

Ze zasedání městského zastupitelstva 18. května

Stav bytů v budově městského úřadu č. 227: hotová je hrubá stavba, chybí podlahy a obklady, zbývá zkompletovat elektriku a vodu, spravit střechu, kterou zatýká (245.000 Kč). 20. 5. proběhl kontrolní den. Posune se termín předání bytů. Snížil se počet pracovníků z důvodu nedostatečných finančních prostředků. Jednotliví majitelé bytů budou informováni.

■

Uvolněný byt v č. 28 byl přidělen paní Náchodské.

■

Výjezdní jednotka hasičských sborů nezůstala v žádné připojené obci, ani ve Sklenařicích.

Odsouhlasen byl převod majetku, který zůstává majetkem SDH Sklenařice (zbrojnice, nádrž). Jedná se o zrušení jednotek, nikoli sborů.

■

Bývalé sídlo Městského úřadu ve Vysokém č. 306 bylo zakoupeno od města koncem roku 2007. Firma P&P chce zrekonstruovat objekt na bytový dům se standartními byty o velikosti 2 + k. k. pro trvalé bydlení. Objekt si musí zachovat stávající architektonický výraz tak, aby zapadl a výrazově zůstal součástí „Kramářovy vily“.

Bylo proto žádáno o změnu v územním plánu z lokality veřejné vybavení na zařazení do lokality obytná území. Zastupitelstvo města souhlasí s podmíněčně přípustným funkčním využitím objektu pro monofunkční bytový objekt pro vlastníka, správce, provozovatele, nájemce nebo zaměstnance pro celkovou kapacitu 8 bytových jednotek, tak jak stanoví platný Územní plán sídelního útvaru Vysoké nad Jizerou, kterým je uvedený objekt zařazen mezi „Funkční plochy současně zastavěné a zastavitelné – jako veřejné vybavení“.

■

Od 1. července 2009 se město stává plátcem DPH.

■

Město si zařídilo **kontokorent** u České spořitelny ve výši 1 850 000 Kč pro překonání momentálních finančních potíží.

■

Nová **žádost** Sdružení hradu **Nístějky** o přehodnocení stanoviska zastupitelstva ke směně pozemků s Lesy ČR a následné vlastnictví celého areálu hradu byla **zamítnuta**. Sdružení argumentuje přírodní památkou a neorganizovaným a nebezpečným pohybem návštěvníků po hradě. Byla by také možnost snáze získat dotace a granty. Ze strany města je stále stejná obava, že nikdo nezaručí při výměně úředníků na památkách, aby město nemuselo potom hradit údržbu hradu.

■

V městečku za vodárnou podnikatele pana Měchury bude pokračovat výstavba. Na čtyři domy jsou kupci. Za-

stupitelstvo převezme smlouvy na plynové vedení – rozvod, potrubí. Kanalizační a vodovodní řady zatím ne – až po doložení rozpočtových výdajů na hlavní řad, na který se mohou napojit i vysočtí občané a který má hradit město ve výši 162 000 Kč, po hranice jeho pozemků. Přípojky do městečka město nepřevzalo.

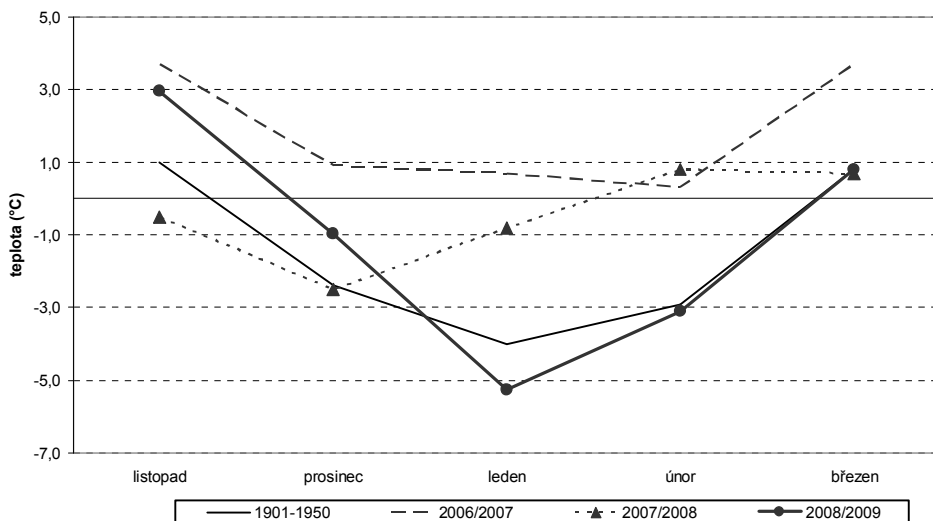
Josef Harčarik: Vyhodnocení letošní zimy ve Vysokém nad Jizerou

V následujících řádcích se ohlédneme za již pátou vysockou zimu. Jenom pro základní připomenutí, toto hodnocení vychází z analýzy teplot vzduchu, měřených ve 2 metrech elektronickým záznamníkem dat (dataloggerem) na

zahradě mých rodičů, a sněhových měření, které opět podstatným způsobem zajišťovala moje matka.

A jak tedy uplynulá zima dopadla? Z hlediska teplot ji lze určitě charakterizovat jako velmi proměnlivou. Zatímco listopad a prosinec byly v porovnání s dlouhodobým průměrem o 2,0, resp. 1,4°C teplejší, leden se projevil jako pravý zimní měsíc, s teplotou o 1,3°C nižší než je obvyklé. Únor a březen se pak vrátily k normálu. Naměřená minimální teplota (-16,5°C ze dne 7.1.2009) se alespoň přiblížila k dříve běžně dosahovaným -18 až -20°C (k absolutnímu minimu -26°C naměřenému v únoru 1929 má však ještě hodně daleko) – na druhou stranu jsou však zapomenuty nepříliš silné mrazy z předešlých dvou zim. Vcelku dobře dokreslí ráz počasí minulé zimy také vyhodnocení tzv. mrazových a ledových dnů. Mrazo-

Vysoké nad Jizerou - průměrné měsíční teploty vzduchu ve vybraných zimních obdobích

vých dnů (tedy dnů, kdy minimální denní teplota poklesla pod 0°C) bylo v období listopad až březen celkem 117, což je o 3 méně než je dlouhodobý průměr. Ledových dnů (tj. dnů, kdy maximální denní teplota nedosáhne 0°C) bylo celkem 56 (o 2 méně, než je průměr). Také v letošní zimě, podobně jako v žádné z předešlých sledovaných, nebyl zaznamenán žádný arktický den (den s maximální denní teplotou pod -10°C); přitom letos 12. ledna chyběly ke splnění parametru pouze 0,2°C. Pro ilustraci uvádím graf průměrných měsíčních teplot vzduchu, naměřených v letošní zimě. Graf je doplněn také o dlouhodobé průměry za období 1901 – 1950 a zimy 2006 – 2007 a 2007 – 2008.

A jak lze hodnotit letošní zimu z hlediska sněhové pokrývky? Souvislá sněhová pokrývka trvala celkem 134 dní, tedy o 13 dní více, než kolik činí dlouhodobý průměr. Byla registrována od 19. listopadu do počátku dubna, kdy díky poměrně teplému počasí rychle odtávala. Maximální výška sněhu byla naměřena 27. února (88 cm). Na rozdíl od předchozích dvou zim nás letos nepostihla žádná silná vichřice nebo orkán.

Mám-li krátce zhodnotit letošní zimu jako celek, určitě je možné ji charakterizovat jako zimu více tvář. Teplý a proměnlivý začátek byl v lednu vystřídán studeným, avšak poměrně slunečným obdobím bez přílišných srážek. Únor pak zmírnil mrazy a dodal větší množství sněhu.

Otazníky kolem lékárny aneb Černý medvěd se vrací

Naše nemocnice celá léta s vysockou lékárnou spolupracovala tím, že z ní odebírala léky pro svůj provoz. Vždy jsme podporovali a budeme podporovat místní podnikatele, protože máme zájem na tom, aby Vysoké vzkvétalo. Během loňského roku se prudce zhoršila dodavatelská spolehlivost Dr. Ďurdi. Přesto jsme se ještě mnoho měsíců snažili výsadního dodavatele úplně neopustit. Když se situace stala neúnosnou, museli jsme se obrátit na jiné dodavatele, protože nespolehlivost vysocké lékárny přímo ohrožovala provoz nemocnice. Nyní máme dodávky zabezpečeny a vysockou lékárnou nepotřebujeme.

V minulém čísle Větrníku bylo oznámeno ukončení provozu lékárny pana Dr. Ďurdi. S výpovědí pana Dr. Ďurdi nemáme nic společného, pouze od majitelů budovy jsme jako ústav dostali nabídku k převzetí tohoto objektu. Záměr byl projednán v dozorčí radě a zastupitelstvo města nám na svém zasedání dne 16. 3. 2009 rozšířilo zřizovací listinu o poskytování lékařských služeb.

Od tohoto data začala naše příprava na převzetí lékárny. Začali jsme shánět lékárníka, navštívili jsme Krajskou pobočku VZP v Liberci s cílem domluvit smlouvu o úhradách a Krajský úřad Libereckého kraje pro získání budoucí registrace.

Ukončení provozu lékárny Dr. Ďurdi

bylo z 30. 4. 2009 prodlouženo do 7. 5. 2009. Potom následovala inventura a vyklizení objektu. Prostory byly ústavem převzaty dne 20. 5. 2009. Tento den byla také podepsána nájemní smlouva, která byla dopředu konzultována s panem starostou.

Lékárnu nelze okamžitě otevřít a plynule navázat na stávající provoz. V lékárně budeme zahajovat činnost jako nový provozovatel, proto musíme mít vlastní povolení k provozu lékárny. Lékárna ze zákona patří do soustavy zdravotnických zařízení, pro něž platí přísné hygienické a provozní předpisy. Dr. Ďurďa získal své povolení k provozu lékárny před sedmnácti léty. Od té doby se předpisy měnily, proto musíme předložit návrh stavební dispozice lékárny a věcného a technického vybavení dle platné legislativy (např. zamezit křížení „čistých“ a „špinavých“ cest apod.). Okamžitě po částečném vyklizení dne 11. 5. 2009 lékárnou navštívili zástupci odborné firmy, které nám materiály zpracovávají. Zatím neznáme rozsah úprav, proto nedokážeme stanovit přesný datum zahájení provozu.

Největším problémem v budoucím záměru otevření lékárny je získat nového lékárníka. Na začátku dubna jsme podali inzeráty v lékařenských časopisech a na farmaceutických fakultách. Pro lékárnou tohoto typu, kterou vede jediný pracovník, jsou vypsány přísné požadavky na jeho vzdělání a atestaci. Státní ústav pro kontrolu léčiv by nám proto nedovolil otevřít lékárnou, pokud takového člověka nebudeme mít.

Vysoké nad Jizerou je malým městeč-

kem s venkovským charakterem života, proto ani nabídka velkého bytu nám lékárníky s praxí do Vysokého neláká. Vedle životních podmínek hraji roli i otázka ekonomická. Vysoká lékárna má malý spád potenciálních spotřebitelů, proto o ni zájem není. Obrátili jsme se na všechny lékárníky, kteří pocházejí z Vysokého, a nabídli jsme jim lékárnou s bytem, ale nikdo nemá zájem se do Vysokého vrátit. Osobně jsme konzultovali nástup s několika dalšími lékárníky a v současné době nás další jednání ještě čekají. Doufáme proto, že magistra seženeme, nebo využijeme některou z nabídek možné spolupráce s ostatními lékárnami.

Obnovení provozu lékárny podnikáme z peněz, které vydělali zdravotníci nemocnice. Tyto prostředky bychom mohli investovat do dalšího vybavení nemocnice, ale chceme občanům Vysokého zajistit potřebnou službu. Máme zájem na tom, aby lidé ve Vysokém a v okolí znovu našli pohodlný přístup k lékům. Chtěli bychom proto provoz lékárny obnovit co nejdříve, ale není to jednoduché. Laskavě proto žádáme občany, aby trpělivě vyčkali otevření nového provozu. Chceme otevřít lékárnou v novém kabátě, funkční a spolehlivou.

Vedení ústavu

Unikátní operace

V místní nemocnici provádějí speciální chirurgický zákrok – rozříznutí blán, které obepínají svaly předloktí. Tento druh operace poprvé uskutečněné v USA vyhledávají profesionální sportovci, aby jim při závodech ne-

tvrdlo předloktí. Ve vysoké nemocnici, a vlastně i v celé ČR, se na operaci zápěstí a předloktí specializuje MUDr. Radek Kebrle, který jezdil po celé Evropě a zjišťoval jak se ztvrdlé ruce operují ve světě. Má nyní za sebou devět operací tohoto druhu – mezi jeho pacienty byl jeden kanoista, cyklista, ostatní byli motokrošaři a závodníci sedlající silniční motocykly (např. i mistr republiky v enduru Martin Kuklík). Sportovci si pochvalují, že jim odpadly problémy s tvrdnutím předloktí.

Roman Kalkus

Návštěvy jubilantů

Mezi nejobvyklejší "povinnost" nás jako členek sociální komise při Městském úřadě ve Vysokém je návštěva občanů starších 80ti let, kterých jen přímo ve městě je v letošním roce 54. Stačí k tomu málo, objednat zhotovení balíčku v potravinách, zaplatit, vyvednout, dojít na městský úřad zpětně pro peníze na účtenku, smluvit se s kolegyní Inkou Ďoubalíkovou a vyrazit gratulovat. Někde skutečně jen popřejeme zdraví a předáme balíček, někde zůstaneme a při nějakém dobrém soustu a pití posloucháme nebo povídáme dobré slovo. Právě od starších spoluobčanů se často dovídáme spoustu zajímavostí z dřívějšího života, ba někdy i pikantností. Zjišťujeme tak, že se lidé až tak moc nemění, jen doba kolem nás je víc uspěchaná a obávám se, že další generace už nebudou mít co vyprávět. Samozřejmě, že

se nám za ta dlouhá léta podařilo pěkných pár nedorozumění. Jednomu pánovi jsme přišly přát, uvítal nás, poděkoval, pohostil a na závěr pravil, že narozeniny má až za půl roku. To jsou ta stejná jména ve Vysokém!

Také nás obdařil zeť jubily hned ve dveřích větou: "To nemohli poslat někoho mladšího? Případně hezčího? Vždyť sem chodíte tak dlouho, že už musíte být taky důchodkyně." Má pravdu, nejmladší už nejsme, ale bohužel ve svém okolí nikoho mladšího se zájmem o práci v sociální komisi zatím neznám. Můžete, vážení čtenáři, brát článek jako výzvu. Nebudete litovat, je to zajímavé a poučné. Pravda. Musí se vyčlenit trochu více času, ale stojí to za to. Zařijete i spoustu legrace, třeba při cestě domů po skleničce dobrého moku. Pokud se vám podaří vytáhnout špunt z láhve. Tenkrát jsme táhly, táhly, ale nevytáhly, chyběla nám myška na konci, a tak jsme si pochutnaly na dobré kávě. Není to mnoho, co můžeme pro starší spoluobčany udělat, ale děláme to v rámci svých možností rády.

Svata Hejralová

Hasiči

ve Vysokém nad Jizerou

Byl jsem osloven redaktorkou Větrníku k napsání článku o hasičích. Ačkoliv nejsem velkým příznivcem tohoto způsobu prezentace, rozhodl jsem se několik řádků napsat, neboť veřejnost má právo být informována a v tomto ohledu máme velký dluh.

Sbor dobrovolných hasičů ve Vysokém nad Jizerou

kém nad Jizerou, který v loňském roce oslavil 135. výročí založení, čítá celkem 130 členů. Aktivně se podílí na dění ve městě a to jak v oblasti technických služeb (mytí náměstí, navážení vody...), tak i v oblasti kulturní (poutní zábava, Sejkorák, společenské večery KDP...) a různé jiné akce. Sbor se aktivně podílí i na akcích, které sám nepořádá, ať to jsou různé oslavy, výročí, soutěže pořádané jak ve městě tak v okolí.

Pod vedením Zbyňka Lukeše, Zdeňka Matouška a několika dalších členů je zde kroužek mladých hasičů „Soptíků“, který čítá zhruba 20 členů. Pravidelně se zúčastňují soutěží Mladých hasičů a odměnou dětem za vykonanou práci je každoroční týdenní tábor.

Působí zde také soutěžní družstva a to družstvo žen a dvě družstva mužů (rozdělená na starší a mladší). Družstvu žen se v posledních letech na sportovním kolbišti celkem daří, od r. 2000 do r. 2008 obsadilo na okrskových soutěžích 6 x 1. místo, 1 x 2. místo a 1 x 3. místo. Družstva mužů už tak úspěšná nejsou, ale přesto se pohy-

bují ve středu, tzn. 3. až 8. místo. Což v nabitě konkurenci není žádná ostuda.

Dále je zde zřízena i výjezdová jednotka JSDHO III/I, kde je zařazeno 17 členů. Tato jednotka vykonává samotnou represi (hašení požárů, technické zásahy, technicko taktická cvičení, plané poplachu). To znamená, že v každou denní či noční dobu je připravena do 10 minut (nařízení zákona) učinit výjezd k nahlášenému případu.

K tomuto účelu používá dvou cisternových vozidel Š706 CAS 24 a T 148 CAS 32, kterou darovalo ZD Horal obci a která byla v r. 2007 zcela zgeneralkována v celkovém nákladu 1 180 000 Kč. A jednoho vozidla pro dopravu mužstva AVIA A30, které bylo taktéž v r. 2006 opraveno nákladem 260 000 Kč. Peníze na opravy byly získány z dotací Libereckého kraje a podílem z městského rozpočtu,

kterým jsou dotace vázány.

Dále má jednotka k dispozici např. 8 dýchacích přístrojů, 2 elektrocentrály, motorovou pilu atd.

V garážích je také zaparkovaná historická technika TATRA 805 a tažená stříkačka PRAGA z r. 1931.

Od r. 2000 do r. 2008 jednotka zasahovala u 41 požárů, 20 technických zásahů, 4 x při povodních, 12 x TTC (techn. takt. cvič.) a 4x při planém poplachu.

V r. 2009 zasáhla:

14. 1. požár přístavby rodinného domku Trojánky

3. 3. technický zákrok (uvízlý autobus na ledových zmrazcích)

VÍTE, ŽE...

16. 3. požár osobního automobilu
Stanový Trojánky

20. 3. TTC na sklady hnojiv
ROKA Bozkov

24. 4. požár louky v Dolní Tříči (málem zasáhl až do lesa), ke kterému došlo nedovoleným vypalováním – majitelka se při snaze o uhašení nadýchala kouře a došlo ke zranění popálením

26. 4. lesní mýtina ve Staré Vsi, odkud hrozilo rozšíření požáru na dům

1. 5. požár bývalé skládky odpadu ve Světlé u Semil, kde zasahovalo 11 cisteren a prováděla se kyvadlová doprava vody ze Semil

Dne 21. 6. proběhne na Vilémově – písčíně okrsková soutěž hasičských družstev za účasti našeho sboru.

Tímto bych chtěl poděkovat všem aktivním členům, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na hasičském dění ve městě.

Toto je hrubý náhled na práci v posledních letech. A tak s heslem, které je umístěno na našem praporu, „SOBĚ VZDĚLÁNÍM BLÍŽNÍMU KU POMOCI“ mi dovoluňte, abych vám popřál hodně zdaru a málo chvil, kdy se bez naší pomoci neobejdete.

Za SDH napsal Robert Nesvadba

Dne 28. 3. proběhla v hasičovně **diskotéka** Libím se ti party life po zášti-tou internetového serveru seznamka.

Štěpánka a Josífek reprezentovali v **přednesu v Liberci**, kde Josífek byl takřka nejlepší. Tato věková kategorie nejmenších však není postupová do národního kola.

Dne 30. 4. pořádalo město tradiční lampiónový průvod s dechovkou. – Pálení **ohně** za fotbalovým hřištěm, rakety. Opékání párků a pití pro děti zdarma. Občerstvení v kabinách TJ. Pálení čarodějnic v lyžařském areálu Větrov se konalo na bufetu u Matoušků. Jídlo a pití, oheň a buřty pro děti. Country skupina Kopno.

Čarodějnice se pálily tradičně i na Tříčských vrších.

Desetiletý chlapec z Benešova u Prahy se před časem naštvál na rodiče a odjel v jejich autě **za dědou** do Sklenářic. Jeho rychlou jízdu ukončili poli-

cisté, kteří ho chytili v Turnově. Výtečník nyní navštěvuje vysockou základní školu.

2. května proběhl ve tříčské sokolovně **koncert kapel** České srdce a SWR jako v říjnu 2008. Tentokrát s menší návštěvností.

Došlo ke změně na místě **hospodářky jídelny** na ZŠ. Za paní Natašu Habovou, která odešla do důchodu, nastoupila paní Dana Tryznová.

V pondělí 18. května byl viděn jakýsi **aktivista** zřejmě z Hnutí Hare Krišna s kárkou v oranžovém „rouchu“ s vyholenou hlavou a pramenem vlasů na temeni. Obcházel Vysoké a nabízel knihy. Mládež v parku přesvědčoval o správném způsobu života podle svého přesvědčení.

22. května se objevili dopoledne v ulicích četníci, pohádkové a jiné bytosti poněkud hlučnější. To autotronici z ISS měli poslední zvonění.

Na hradě **Nístějka** jsou umístěny lavičky a informační tabule.

V neděli 5. července se chystá **30. ročník pohádkového lesa** v Roprachticích.

Více na

www.obecroprachtice.cz

Dne 1. srpna pořádají hasiči ve Vysokém **poutní zábavu**, kde jinde než v hasičovně. Hrát bude Konverze band Dolenský ze Škodějova.

ZPRÁVY Z MUZEA

Za člověkem – výstava k stodvacátému výročí narození spisovatele Zdeňka Róna.

(U Metelkova pohyblivého betléma v přízemí muzea 23. 5. 2009 až 4. 10. 2009.)

Ing. **Zdeněk Rón** se narodil v rodině truhláře a písmáka Františka Róna ve Vysokém nad Jizerou 23. května 1889 a v témž starém podkrkonošském městě zesnul 13. července 1948. Vedle jeho vodohospodářského zaměstnání mu byl hlavním zdrojem pro často velmi zdařilé povídky, ale i pro jeho dramata, romány a básně rodiny kraj pod Krkonoši. Děje svých prací vkládá nejen do první poloviny dvacátého století, ale i do století bezprostředně předcházejícího, neboť to bylo právě ono jeho rodné „seculum“, ale navíc to byl i věk z jehož hlubin se mu dostávalo mnohého námětu nejen v příbězích jeho rozsáhlého příbuzenstva. Již dlouho jeho díla nevycházejí a zachovalo se jich jen omezené množství ve veřejných knihovnách světa, ale ve své době přicházela do rukou čtenářů často v několika vydáních. Jeho dílo bývá řazeno do venkovské literatury, tedy do ruralismu, který ukazoval na důležitý vztah k půdě a krajině, často té rodné. Zdeněk Rón se snažil však též o smír moudrosti starých rolníků a řemeslníků s novými podněty techniky a jinými proměnami světa, obvykle z pohledu hluboké víry v Boha, nikoliv však násilně zdůrazňované. Jeho

dílo však neobsahuje jen radostné příklady, ale i trpkou skutečnost, zvláště podhorského a horského živobyť. Ovšem i popsané pády některých postav jsou v tradici dobrého příkladu, tedy exempla, zdrojem poučení, ať v odstrašení

od zhoubné cesty, ať v naznačení východisek. Takovým křesťanským východiskem jest i přijetí životních nesnází do úplnosti života. Též v jeho dílech zůstává v dobré evropské tradici dobrá smrt přirozenou součástí života a před zlou varuje. Zvláště rád užívá postavy různých moudrých rádčů a vypravěčů, k nimž se snad svým povzbudivým dílem též mnohdy zařadil. Více se o Zdeňku „Rónoji“ uvádí na <http://zdenek.ron.sweb.cz/> a nejvíce o něm prozrazuje samo jeho dílo, které potlačovala zvláště zlobná tyranie po roce 1948. Tehdy nebyla přijatelná ani ta jeho část, kterou zvláště výrazně zastupuje skorobudovatelský román *Radost na světě* (obě známá vydání v roce 1938) o vzniku elektrárny na místě pověrečně považovaném za prokleté, neboť jeho pojetí vychází z úcty k Bohem danému daru tvůrčí svobody člověka. Mírou výsledků tohoto lidského snažení mu pak není zadostiučinění třídní, či jiné, nenávisti, ale jejich pokud možno skutečná prospěšnost každému jednotlivému člověku, vyvěrající z účinné lásky

k bližnímu. Na rozdíl od ostatních ruralistů, s nimiž se dožil zákázonosného převratu v únoru roku 1948, unikl svojí časnou smrtí jejich neblahým osudům v následujících letech, kdy smyšlená obvinění tyto opěvovatele pravdivého selství často zahнала i za mříže a do jiných potupných životních osudů.

Michal L. Jakl

První muzejní noc

Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí připravilo na sobotu 23. května výjimečnou akci pro veřej-

nost. Vstup k prohlídce muzea je zdarma v rámci vernisáže.

Už na zahájení výstavy ke 120. výročí rodáka spisovatele Ing. Zdeňka Róna je přízemí muzea v 15 hodin zaplněno. Příchozí láká venku flašinetář. Slovem provázal Michal Jakl. Rónův zeť PhDr. Jaroslav Kohout promluvil o jeho životě a díle a na otce zavzpomínala paní Jasněnka Kohoutová. Ukázkou z povídky *Z. Róna Nikoli* nejmenší pěkně přečetl Jan Vaverka st. a zakončila Monika Žantová procítěným přednesem básně *A zase si zpíváš*. Na závěr vernisáže všem zúčastněným poděkovala Mgr. Alice Sládková. Potom čekala návštěvníky dlouhá pouť po všech expozicích. Roman

Kalkus hovoří za tvůrce „chodícího“ betléma Jana Metelku a předvádí jeho výtvar. Pokračujeme mezi lyžařské exponáty, kde nás uvítají Pavel Berka a Hana Šlaufová v dobových kostýmech. Následuje divadelní sekce a melodie znějící z flašinetu. V roli flašinetáře se

vystřídali Kája Bárta a Honza Pohanka. Přestrojená Svata Hejralová zodpoví ráda naše dotazy. Aleš Hejral a Pepa Škoda před-

staví loutky, např. Kašpárka při tanečních pohybech. Vrátime se do chodby a procházíme mezi Krakonoši. Než si uvědomíme, že ten největší je živý, mnozí z nás se vážně leknou. Zato si s nimi Krakonoš v osobě Čestmíra Bláhy a později Ing. Pepy Hejrala poklábosí. Nad schody nás čeká Havlas Pavlata s přikrytým medvědem (aby nechytil medvědí chrípku) odkrýva-

ným při povídání, které spouštíme knoflíkem Stiskem zapni na hrudi Honzy Vaverky st. S humorem sobě vlastním nás pobaví příběhem z dávných dob. Upozorní i na letošní výročí od doby co chytil medvěda. Nevadí, že někdy ubral

100 let. V další místnosti nás Štěpánka Skalská, Josífek a Jenda Bartoňovi poučí o lnářství líčením formou „jak ke kalhotkám přišli“. Od Mgr. Evy Stoklasové v rodinném kroji se dozvíme všechny podrobnosti o tom „jak ke kroji přišla“. A přicházíme k navlékání koral. Předvádí paní Božena Škrabálková, stále aktivní navlékačka. Pokračováním dále uvidíme Žanetku Srnovou a Lucku Černohorskou při stlaní svatojánské postýlky. Jovana a Daniel Dědovští nám podají zasvěcený výklad včetně ženského podkrko-

nošského kroje názorně předvedeného. A teď se dostaneme k panu Milanu

Fügnerovi, majiteli bývalého mlýna ve Stanovém a odborníku na zvukovou techniku. Předvede z muzejních sbírek funkční gramofon na kliku, malovaný polyfon, hrací strojky, unikátní 100 let staré nahrávky na válečcích. Fonograf. Zvukové dopisy z Vídně a jako bonus přivezl

vzácné záznamy hlasů císaře Františka Josefa I. a Tomáše Alvy Edisona. A navíc pan Fügner s každým zájemcem pohovoří o všem co ho zajímá. Nesmírně zajímavá pasáž muzejní noci. Ale to není všechno. Vystoupíme do půdních prostor a setkáme se s paní Hanou Procházkovou – jednou z autorek dobíhající výstavy fotografií vytvořených počítačovou technikou – a jejím manželem. Honza Hejral st. nám na zakončení prohlídky zahraje

krásně na klarinet. Michal přispívá k hladkému průběhu tu i tam svými vysvětlujícími komentáři. Se všemi „postavami“ si můžeme povídat. Všichni si to užívali.

Dojmy? Překvapení, setkání, poznávání. Návštěvníci vysočtí i hosté – mezi nimi i jeden Angličan (mohli si zakoupit i suvenýry) – odhadem jich přišlo 145 – odcházejí potěšeni, okouzleni atmosférou a nešetří slovy chvály. Škoda, že mezi nimi nebylo více školních dětí a

mladých a že si čas nenašel nikdo ze zastupitelů města (kromě pana Srny, který si přišel pro dceru a mohl se ještě podívat). Se všemi se loučí, děkuje za návštěvu a zve k další Alice, která všem „zaměstnaným“ obstarávala občerstvení. Poslední zájemci odcházejí před půl jedenáctou. Havlas Pavlata lituje, že už je konec. Teď mu to nejlépe povídá.

První vysoká muzejní noc se skvěle vydařila. Všem zúčastněným díky.

Ivana Řehořová

Od 2. 6. do 23. 8. potrvá ve Vlastivědném muzeu **výstava fotografií Františka Janovského Jak jsem (ne) potkal lidi**. Vernisáž v sobotu 6. 6. v 16 hodin. Na zahájení promluví pan Ivo Vodsed'álek a občerstvení zajišťuje Tornádo Lou.

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

Ve čtvrtek 19. března v rámci tělocviku navštívili žáci 5. třídy se svou učitelkou Petrou Jeriovou bazén v Jab-

lonci nad Nisou, kde si užili **plavání**, skoky, vířivku i tobogán, divokou řeku a páru.

Jak jsme oslavili Den Země

Především jsme si připomněli, že Den Země je sice jeden den v roce, ale to neznamená, že se budeme správně chovat pouze 22. dubna. Po celý rok přeci musíme šetřit energií, třídít odpad, neplýtvat vodou, neodhazovat odpadky kolem sebe, chránit přírodu, zbytečně neznečišťovat ovzduší a podobně. Ve škole se řídíme heslem: **Poznej a chraň!** Poznáváme a učíme se vše o naší planetě, abychom pak vědomosti mohli využívat v životě a předávat je dál.

Žáci 5. třídy si nacvičili divadelní představení složené z několika scének,

ve kterých měli diváci (žáci 1. – 4. třídy) poznat, čím se děti prohršely proti životnímu prostředí. Pak se scénka opakovala tak, jak bychom se v dané situaci měli správně zachovat. Např. vaříme-li si vodu na jeden hrneček čaje, není potřeba plnit celou konvici vodou, čímž ušetříme elektrickou energii, která je převážně vyráběna způsobem zatěžujícím životní prostředí. Nebo odpadky neodhodíme sobecky na zem, ale roztřídíme je do nádob na tříděný odpad, čímž zajistíme správnou likvidaci bez většího negativního vlivu na životní prostředí. Když jdeme ven, nezapomeneme vypnout počítač, televizi či rádio. Nenecháváme všechny spotřebiče zapnuté současně. Důležité je, že tyto situace vymýšlely samy děti a vycházely přitom z vlastních zkušeností.

Dále pro žáky 1. a 2. třídy připravily paní učitelky vědomostní a sportovní soutěže v tělocvičně a na hřišti. 3. třída uklidí cestu ze Štěpánky do Vysokého. 4. třída bude poznávat rostliny a průběžně je bude zařazovat do herbáře.

Žáci 5. – 9. ročníku se shromáždili na sále, kde jim paní učitelka poutavě a zasvěceně vyprávěla o Krkonošském národním parku a přednášku doplnila promítáním diapositivů a vlastními zkušenostmi. Žáci se dověděli něco ze zeměpisu, historie a ochrany přírody, dále o vzácných rostlinách a o fauně Krkonoš, ale také o tom, jak se zde mají chovat a čím návštěvníci parku nejvíce škodí. Také děti doplňovaly přednášku poznatky z výuky.

Ve výtvarné výchově vyráběli žáci 6.

třídy plakát ke Dni Země. V hodinách angličtiny začátečníci vyhledávali slovíčka týkající se environmentální výchovy, pokročilí angličtináři hovořili na téma OUR FUTURE PLANET (Naše budoucí planeta) a ve dvojicích pak vytvářeli nástěnku s anglickým popisem. V 7. třídě si povídali o třídění odpadu a žáci pak provedli pana učitele po Vysokém, aby mu ukázali, jak to probíhá v našem městě.

5., 6. a 7. třída se opět vypraví do Krkonoš. S pracovníky KRNAPu půjdou za poznáním našich hor a zároveň posbírají odpadky na turistických stezkách. V tomto duchu stráví 5. ročník i školní výlet, během tří dnů se nejen seznámí s dalšími kouty západních Krkonoš, ale zároveň pomohou s vyčištěním těchto míst od odpadků.

Věříme, že tyto aktivity přispějí ke správnému chování a smýšlení našich žáků a k uvědomění si, že i oni mohou při-

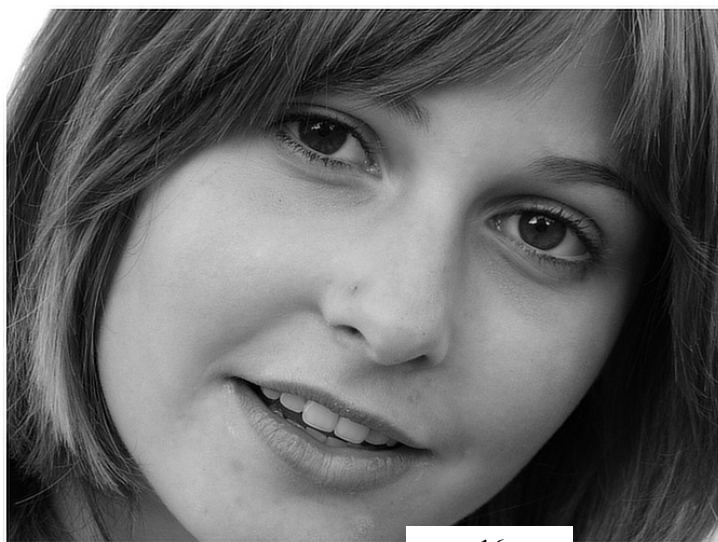
spět k tomu, v jakém prostředí budou žít.

*Mgr. Drahoslava Nýdrlová
Mgr. Petra Jeriová*

4.ročník celostátní soutěže Fotoakademie 2009

I v letošním roce se 15 žáků naší školy zapojilo do této stále populárnější fotografické soutěže pro základní a

střední školy. Ve 2. ročníku získala naše škola celkově 9. místo z 81 základních škol a odměnou bylo uspořádání fotografického workshopu pro 30 dětí, který financovali sponzoři soutěže.

V letošním roce se nám dařilo ještě více. V 5 kategoriích soutěžilo

2 332 snímků ze základních i středních škol, z každé kategorie bylo vybráno 20 snímků odbornou porotou a konečné pořadí určilo hodnocení veřejnosti.

V kategorii Umět se radovat získala 3. místo Barbora Votočková z 9.třídy za fo-

tografii Adéla a v kategorii Sportujeme obsadil 2. místo Lukáš Chlum z 8.třídy za fotografií Yamaha YZ 85. K úspěchu jim gratulujeme a věříme, že i v příštím ročníku se jim povede stejně dobře. Celkové pořadí škol není zatím vyhlášeno, takže ho budeme s napětím očekávat.

Mgr. Radka Farská

ISS

Návštěva z Dakaru

Dne 4. května k nám do Vysokého nad Jizerou do divadla Krakonoš zavítal Stanislav Berkovec, český reportér na Dakaru 2009, se svým zeleným Nissanem Patrolem. Vyprávěl o úžasné atmosféře v Argentině, ukazoval fotografie ze závodu a z přírody. Povídal nám jak o závodech a jezdících, tak o

okolním prostředí. Měli jsme i prostor pro dotazy. Poté co přednáška skončila, mohli jsme si prohlédnout auto a jeho vybavení. Setkání se uskutečnilo se studenty ISS a několika žáky ZŠ. Pro všechny to bylo určitě zajímavé a mně se Stanislav se svými zážitky moc zalíbil. Doufám, že se zde ještě někdy objeví.

Tomáš Pelc

Divadelní kukátko

Ohlasy na Sprig Fest II

V sobotu 18. dubna se v divadle Krakonoš pořádal již druhým rokem Spring Fest – vystoupení mladých skupin. Měla jsem možnost navštívit tuto akcičku, avšak jako pracující. Roznášela jsem jídlo a pití návštěvníkům festivalu. Začal kolem šesté. Hrál šest skupin, které představily tyto žánry: folk, jazz, punk, ska, metal, pop a také rock. Sál zaplnili příznivci uváděných žánrů od dětí po střední věk zvláště z okolních měst a obcí. Mladí lidé dole tancovali a bavili se dokud mohli. Také dostatečně holdovali jídlu s pitím a my – pomocníci – jsme se jen otáčeli. Mezi skupinami se též objevili hosté festivalu, jako mladá, avšak velice šikovná kouzelnice, imitátor, s první skupinou také tanečnice Fidorka. Večer moderoval Petr Srna. U vchodu do divadla se prodávaly upomínkové předměty, např. CD vystupujících skupin, trička s jejich názvy, samolepky atd. Nahoře na půdičce si každý mohl prohlédnout dokumentaci z 1. Sprig Festu z minulého roku. Končilo se kolem půl třetí ráno a na všech již byla znát únava, ať z tance, ze zpívání, jídla, pití či práce. Všichni jsme se začali těšit do postele. Nejvíce si lidé chválili, že se po celý večer v divadle nekouřilo. Hitem mezi panáky byl(a) čurda (rum a griotka). Na to, že sponzory zastupovaly farnosti, tudíž křesťané, jejich „vyhazovači“ se

s nikým nemazlili.

Festival byl moc pěkný, hodně se mi líbil a těším se na příští rok.

Mirka Dostálová

18. dubna jsem navštívila již druhý ročník hudebního festivalu Spring Fest. Protože jsem měla to štěstí prožít i 1. ročník, věděla jsem do čeho jdu a moc jsem se těšila. 1. ročník byl naprosto úžasný, proto jsem neváhala a zvala všechny kamarády.

Během večera se vystříдалo 6 super kapel, každá jiná, proto si na své musel přijít snad úplně každý. Největší úspěch měla, což bylo již předem jasné, kapela Šatlava z Příbyslavi.

Jako vložku mezi jednotlivá vystoupení jsme mohli shlédnout kouzelníka a světelnou show. Dále pak proběhlo slosování vstupenek o paraglidingový seskok, pobyt v penzionu v Rokytnici a další super ceny.

Mimo hudebního vyžití si zde bylo možno zakoupit něco k snědku či točenou kofolu. Nechyběly ani reklamní trička kapel, kšiltovky a další věci, které nadšený fanoušek nutně potřebuje.

Myslím si, že tento ročník byl opravdu velmi povedený a za to všechno patří díky super bossovi celé akce, Jirkovi Jínovi.

Lucka Vašková

(Podle doslechu nechyběly ani stinné stránky, jako považující se opilci, ale o těch nikdo nenapsal. Pozn .red.)

Pozvánka na Pohádkový park

Chcete, aby Vám prázdniny zahájily kouzelné a pohádkové bytosti?
Chcete ukázat, jak jsou vaše děti silné, mrštné, obratné a šikovné?
Chcete si užít příjemné letní odpoledne?

Potom Divadelní spolek Krakonoš
ve Vysokém nad Jizerou srdečně zve na

Pohádkový park,

který se koná v sobotu dne **4. 7. 2009**.

Start je ve **14.00 hodin** u divadla Krakonoš.
Zajištěny jsou pěkné ceny a bohaté občerstvení.

Dne 8. 5. dopoledne sehráli vysočtí
v rámci josefodolské divadelní přehlídky **Limonádníka** přímo v Krakonoši. Podle rozhodnutí poroty je z této přehlídky na KDP Vysoké nominován soubor Klapý a Joe dostal **doporučení**.

27. května na malém sále Krakonoše opět PaedDr Libor Turek vyprávěl a promítal, tentokrát o **Záhadných místech světa**.

Představení 9. třídy se plánuje na čtvrteční večer 25. června a páteční dopoledne 26. června.

Novinky v knihovně

O. Filip: Osmý čili nedokončený životopis

(dětská)

J. Havel: Kdo má smysl pro nesmysl *(detektivní)*

P. D. James: Vraždy v nakladatelství

W. Diehl: Žena bez minulosti *(romanticko – historické)*

D. Norman(ová): Dáma s hedvábnou maskou

J. Deveraux(ová): Říční dáma

B. Small(ová): Rosamunda; Kadin, sultánova dcera

C. Swann(ová): Azurová noc *(příběhy o kouzlech a kouzelnících)*

Čarodějovo doupě *(povídky z Wyomingu)*

A.Proulx(ová): Takhle je to dobrý *(povídky)*

Síň slávy mistrů fantasy

Eduardo. Plakáty sice slibovaly víc, jak to tak bývá, nicméně představení potěšilo hlavně děti, které odměňovaly výkony nadšeným potleskem. V několika číslech se představili tři artisté – žongléři, „fakír“ a cvičitelka pejsků a bílých holoubků. Báječnou atmosféru dotvářel spolu s diváky i klaun, který si pozval

Přijela cirkusová show

V úterý 19. 5. byl nad náměstím malými diváky s dospělým doprovodem slušně zaplněný celkem malinký prostor pod šapitó. Vystoupení cirkusu

několik malých i velkých do manéže a společně bavili obecenstvo.

I.Ř

Roztocký klapáč

V malé obci Roztoky u Semil začala sezóna v oživeném potočném mlýně. Návštěvník tak může slyšet jeho charakteristický klapot, tak jak klapal, když pan Laurin z Helkovic – Šachovce v kronice napsal.

*V údolí pod strání
je slyšet mlýna klepotání,
tam mlynář vesele obilíčko mele
žito a pšenici na mouku a krupici,
a mlýn zní bez přestání
klepyty, klepyty, klep.*

To byla slavná éra mlynářského rodu Fidlerů na klapáči, který byl poháněn vodním kolem vodou ze Staroveského potoka. Celkem 9 generací mlynářů provozovalo mlýn až do roku 1941. To doba Protektorátu Čechy a Morava ukončila provoz nejen dvou mlýnů v Roztokách, jednoho ve Staré Vsi, ale i v jiných místech země. Mlýny byly selské a zabezpečovaly pro obyvatelstvo v daných místech nejen mouku, otruby pro dobytek, ale i chutný žitný chléb. Zastaveny byly především proto, aby sedláci plnili dodávky pro Říši a nevozili obilí do těchto mlýnů k získání základní obživy v době války. Po celou dobu války byl mlýn pravidelně kontrolován gestapem, zdali nemele „na černo“. Dlouhá doba čtyř let zakázaného provozu zanechala na mlýnském zařízení nemalé škody.

Po skončení války byla snaha mlýn znovu zprovoznit i za cenu vynaložení nákladů na nutné opravy. S obnovením provozu mlýnů na Staroveském potoce souhlasili nejen mlynáři, ale i tehdy MNV i ONV. Bohužel Svaz pro hospodaření s obilím v Praze definitivně rozhodl provoz na těchto mlýnech nepovolit. A tak zaniká mlynářské řemeslo, mlýny chátrají a z mlynářů se stávají pomocní dělníci a později družstevníci v JZD.

Roztocký mlýn „klapáč“ nebo „drnčák“ se mu říkalo, že byl poháněn drnovou vodou pramenící na louce nebo

v lese zpod drnu, a tak se voda struhami přivedla do potoka, z kterého náhonem a vantroky roztočila vodní kolo. I dnes u mlýna vodní kolo točí a na něj dohlíží vodník Cipisko, který nás navštívil s dovolením Rumcajse.

V roce 1990 jsem se rozhodl, coby syn posledního mlynáře slavného mlynářského rodu, mlýn zachovat a oživit. Trvalo plných 8 let usilovné práce s vynaložením nemalých finančních nákladů na obnovu mlýna a jeho zpřístupnění pro veřejnost. Mlýn má úplné mlýnské zařízení ze 17. až 19. století a může se pochlubit jedinečnou a dnes úplně vzácnou „ŠTOSKOU“ – zařízením na čištění krupice. Návštěvník mlýna se nejen seznámí jak se žito semlelo na mouku a z ní se upekla chutný, voňavý žitný chléb. V chodbě mlýna je zobrazena celá jeho historie a nemohou chybět jeho stálí příslušníci – vodníci Norbert a Kylián, čert Roháček a jeho kamarádi, kteří návštěvníkům plní přání a i modely mlýna u vchodu. Dětský koutek se pochlubí větším množstvím loutek, hračkami dětí mlynáře a svoji účast ohlásí čarodějnice Terežka, Žofie a Katrin. Pro školní zájezdy nebo výpravy různých sdružení je možné posezení u mlýna i při ohni a opékání buřtů.

Mlýn je veřejnosti zpřístupněn od 1. 5. do 30. 9. vždy úterý až neděle od 9 do 16 hodin. Prohlídka s výkladem trvá 40 minut. Informace, objednávky na telefonu 481683290.

Na vaši návštěvu mlýna „Klapáče“ se těší průvodce

Ing. Bohumil Novotný

Krásný, ale náročný koníček

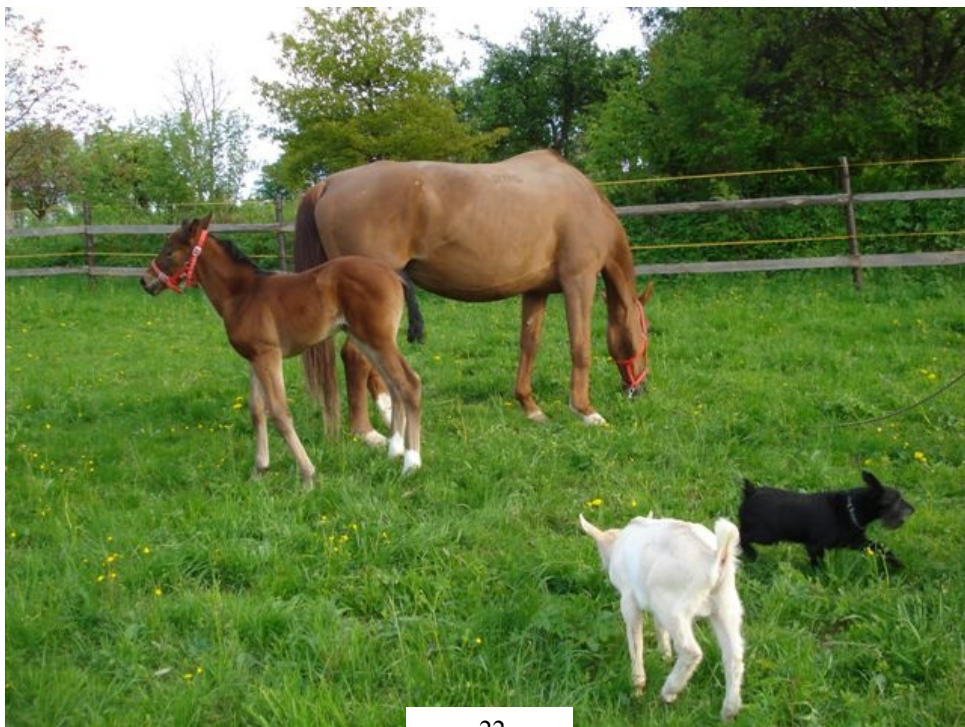
Ten, kdo se vydá na procházku směrem na Polopruť, uvidí něco neobvyklého. Za bytelnou ohradou se popásají dvě kobylinky, reza- vá a bílá. V těchto dnech k nim přibyla další, nově narozená. Narodila se té ryzce, čtrnáctileté klisně Kališce, 28. dubna. Kobyłka ještě nemá jméno. Je krásná, hnědá, s bílou hvězdičkou na čele a bílými ponožkami.

Klisnička se narodila do laskavého světa. Paní Vlasta Fidlerová svá zvířata s láskou opečovává a rozumí jim. Věnuje jim veškerý volný čas. Je obdivuhodné jak vše zvládá, starost o rodinu a o ten zvířecí svět, ke kterému patří ještě koza a dvě kůzlátka (to

aby nebylo koníkům smutno).

„Láska ke koním mě provází od dětství. Vždy jsem vyhledávala prostředí, kde se vyskytovali. Jsem šťastná, že nyní, v dospělosti, mohu za pomoci

rodiny svůj sen realizovat“, říká paní Vlasta.

Nezbývá než vyslovit přání, aby se jí v tak bohubíbě činnosti dařilo a my se mohli kochat pohledem na krásná zvířata.

Libuše Veselská

Z HISTORIE

Nález ve tříčské škole

Část 3.

Dne 20. listopadu 1881 přišli skutečně pánové: N. [?] Lorenz, c.k. komisař, Ant. Regal, řídící měšťanské školy v Jilemnici, Josef Pošepný, stavitel v Jilemnici a MUDr. František Heřmanský z Vysokého. Na místě očekávali je: starosta pan Josef Hladík, dohlížitel školy; Jan Slavík, pak p. Josef Metelka a p. Josef Hásek, členové místní školní rady.

Komise ohledala nejdříve starou školu

a, uznávši ji za nedostatečnou, odebrala se k místu západně od kříže ležícímu

./.

./.

a k stavbě školy určené [parcele neb louce neb lučině ? ...] 228 □° rozsáhlé a p. Karlu Nesvadbovi č.d. 18 náležející [í, které by vyměně?]no mělo býti za louku obecní, hned pod cestou ležící, pak by k stavbě školy za dostatečné uznáno bylo.

Komise schválila místo to s tím doložením, by se k severu na 380 □° neb 400 □° rozšířilo. K tomu cíli vyjednávala obec s majiteli vedlejších pozemků, by potřebnou část pozemku k rozšíření stavebního místa odprodali; jelikož ale tyto dva sousedé mnoho za pozemek chtěli, koupila obec pole s paloučkem od pana Jáchyma Sajdla č.d. 24, obé ve výměře 990 □° za 410 zlatých rak. čísla.

Na základě místního šetření dne 26. listopadu 1881 slavnou komisí odbývaného povolila veleslavná c.k. zemská školní rada v Praze, aby dosavadní jednotřídní obecná škola v Tříčce o druhou třídu rozšířena byla, což se dříve provésti nedá, až ve vystavěné nové škole, protože příhodného místa k pronajmutí pro druhou třídu zde není.

K tomu konci usnesl se výbor obecní, aby hned začátkem jara roku 1882. se stavbou školy se započalo. Dražba na pronajmutí stavby provedena byla dne 14. května 1882 a, ač pan Josef Pošepný, stavitel z Jilemnice, nejnižší cenu nepodal, přece se jemu, co řádnému a zkušenému staviteli stavba školy pronajmula.

Pokračování příště

Městská kronika

Rok 1934 – 2. část

13. 2. tradičně oslavovaný masopustní úterek. Mládeňská jednota Svornost pořádala maškarní průvod městem. Přilákal mnoho zvědavců i z dalekého okolí. Za krásného slunečného počasí. Hudba. Masopust byl ukončen večer v Krakonoši.

V. a K. Markovi prodali nově vystavěný domek č. 316 radovi Plockovi z Prahy.

Podle nového měnového zákona se snižuje pokles naší zlaté měny za hranicemi o jednu šestinu.

Teplé jarní počasí – sníh rychle taje. Sněhová vichřice 19. 2. trvá po dva dny – silnice jsou nesjízdné.

25. 2. krásné počasí přivábilo do Vysokého hojně lyžařů a hostů. Český ski klub pořádal veřejné závody lyžařské za účasti norského lyžaře Ole Wiega. V rámci třicetiletého trvání ski klubu.

K. Bartoníček započal s bouráním spáleniště č. 64.

Březen – nestálé počasí.

Prof. Jaroslav Skrbek má v Praze výstavu leptů a akvarelů Z našichrodných hor. – 17. 3. zemřel jeho otec, truhlář v Zákostelí.

18. 3. krásné počasí, vysočtí lyžaři se na závodech v Harrachově umísťují vesměs na prvních místech různých kategorií.

Zemřela spisovatelka A. Kunětická – Viková ve věku 72 let. Mnoho let trávila v našem městě dovolené.

Do oběhu jsou vydávány nové stříbrné dvacetikoruny. Váží 12 gramů, mají průměr 34 mm a obsahují sedm desetin ryzího stříbra.

M. Babcová z č.280 se pokusila

o sebevraždu.

Štěrkování silnice od domu č. 1 ke kostelu a úprava cesty ke Tříči.

31. 3. Krásné slunečné počasí.

Duben – krásné svátky velikonoční – slunečno.

2. 4. provedli kozáci na sokolském cvičišti produkci s koňmi (jízdy). Návštěva velmi slabá.

Ochladilo se, sníh.

9. 4. Výroční trh, vlivem krásného počasí větší příhon dobytka. Večer prší.

12. odvody branců. Jablonečtí opět s hudbou.

Týdenní trh na selata.

Hlášena velká vedra. Polní práce v plném proudu.

23. ochlazení.

V parku vysázeno 20 kusů hlohů před pomníkem Borovského. Celková úprava terénu. Dozor městský účetní, práci provádí ponocný.

Pěvecko dívčí jednota Vlastimila odjíždí na festival do Prahy.

Nádherné počasí, teplo, které nezná pamětníka.

I.Ř. Pokračování příště.

Výchova dětí v Čechách

Bylo nám patnáct, končili jsme nepovinnou čtvrtou měšťanku a do konce školního roku zbývalo čtrnáct dní. V kině, které už nebylo „Kino Sokol“ – ten Němci zakázali –, promítali právě „Patientku dr. Hegla“. Kino správoval „treuhänder“ – česky opatrovník nebo také vnučený správce – ale sokolští vedoucí kina museli zů-

stat na svých místech. Jedním byl i náš třídní učitel.

Celý týden nás školním rozhlasem upozorňoval, že nedělní odpolední představení je mládeži do šestnácti let nepřístupné. Ale Korbelář v hlavní roli lákal. V neděli k nám přišla kamarádka hned po obědě a já, dítě v sokolovně vyrostlé, věděla, kam si sednout. Místa v poslední řadě na galerii zůstávala při sporém osvětlení stále ve tmě. Říkalo se jim sedadla milenců.

Spolužáci, kteří se dovnitř nedostali a nás nikde neviděli, žalovali třídnímu, že tam určitě jsme. Hledal nás, hledal, ale neviděl. My jeho ano.

V pondělí ráno při výslechu v ředitelně jsme ani nezapíraly. Ředitel školy to vzal s úsměvem, odbyl by všechno jen důtkou, ale třídní žádal přísný trest, sníženou známku z mravů. Většina učitelů s tím nesouhlasila, že chybí jakýkoliv výchovný efekt, když už končíme školu a navíc jsme obě jedničkářky. Třídní trval na svém, možná jsme se dotkly jeho důstojnosti. A tak byla, po týdnu dohadování, svolána na pondělí mimořádná konference. Odpadlo odpolední vyučování a my si bezstarostně užívaly sluníčka na koupadle. Štípala mě tam do kotníku nějaká, hygieny nepřilíš dbalá moucha.

Konference rozhodla: dvě hodiny poškoly. Ale kdy? V úterý jsme měly vaření až do pěti hodin. Tak ve středu. Mně druhý den noha otekla a bolela, dr. Lhota předepsal obklady a mast a klid na lůžku: „Stejně se už ve škole neučíte...“

A tak jsem ho až ve čtvrtek, když to trochu polevilo, uprosila, abych si mohla jít pro poslední vysvědčení.

V pátek ráno bylo vysvědčení rozdáno a všichni jsme se chystali na rozlučku do Hořavkovy cukrárny. Třídní ale nezapomněl. Přesto nám dovolil jít s ostatními, ale jen na chvíli. Trochu jsme to protáhly, čekal na nás a my si nedovolily nepřijít. Posadily jsme se do lavice, vyndaly bločky a tužky, aby nám čas lépe utíkal.

„Tak to ne, děvčátka. Když trest, tak trest!“

Musely jsme si sednout zpřímá a dát ruce za záda. Dvě patnáctileté skoro-slečny seděly jak prvňáčci a přemýšlely, jak se z toho dostat.

Vysvobození přišlo nečekaně. Rozletěly se dveře a do třídy vběhla celá rozčílená manželka třídního, jinak mírná a klidná učitelka ručních prací.

A hned zostra spustila: „Prosím tě, kde jsi tak dlouho? Víš, že chceme brzy odjet, čekám na tebe s obědem...“ Vtom si nás všimla: „A s touhle komedií už taky přestaňte. Děvčata, domů!“

To už jsme na víc nečekaly a v tu ránu byly před školou.

A tak kvůli „Pacientce dr. Hegla“, filmu, který byl oproti tomu, na co se dívají dnešní dítky, úplně neviňátko, jsme prožily poslední chvíle naší devítileté školní docházky skutečně neobvykle, jako poškořáčky.

Inu, jiná byla tenkrát výchova dítek v Čechách.

Anna Čeřovská

PS Ráda na tu příhodu vzpomínám, už také proto, že jsem byla za celých devět let vlastně poprvé po škole.

ROZHOVORY

Co všechno „obstarává“ pracovnice městského úřadu na postu matrikářky se dozvíme z rozhovoru, který mi poskytl obyvatelka jedné z kanceláří radnice. Paní IVA HAVELKOVÁ.
Jak dlouho pracuješ na městském úřadě?

Od ledna 1990. V letech 1995 až 1998 jsem byla na mateřské dovolené.

Tvoje pracovní zařazení?

Matrikářka, samostatný referent pro evidenci obyvatel, správu daní a poplatků, účetní.

Co je tedy hlavní náplní tvé práce?

Náš úřad patří mezi menší a z toho vyplývá i „širší záběr“ agend, které vyřizují. Hlavní je **vyřizování osobních záležitostí občanů**. Patří sem žádosti o občanský průkaz, o státní občanství – pro patnáctileté k prvnímu občanskému průkazu, pro děti k vydání cestovního pasu; **vedení poplatků** – veškerý příjem a výdej v hotovosti – nájemné, vodné + stočné; **poplatky** za psy, správní poplatky, poplatky z přechodného ubytování a ubytovacích kapacit, poplatky z veřejného prostranství – od stánkařů, poplatky ze vstupného z veřejně pořádaných akcí, hřbitovní poplatky, za Větrník, za provozování výherních hracích přístrojů; dvakrát za rok provádím vyúčtování vodného a stočného za Vysoké a přilehlé obce mimo Helkovic. Vystavuji faktury a platební výměry na neuhrazené místní poplatky. S tím je spojeno sledování jejich úhrad i případné upomínky na jejich zaplacení, někdy i exekuční příkazy.

Vedu **evidenci obyvatel** – přihlašování občanů k trvalému pobytu a současně plnění oznamovací činnosti ve vztahu k pověřeným úřadům, kde byli dosud občané hlášeni. Do této agendy patří i správní řízení vedené za účelem zrušení údaje o trvalém pobytu občanů, ti pak mají „úřední adresu“ na městském úřadě. Vystavuji rozhodnutí o přidělení čísla popisného pro zkolaudované domy. Vedení evidence obyvatel probíhá na počítači i ručně.

Matrika zejména zahrnuje matriční události (to je narození, uzavření manželství, úmrtí), které se stanou v našem matričním obvodu, tj. Vysokém, jemu přilehlých obcích a Roprachticích. Za své dosavadní působení jsem měla možnost zapisovat všechny tři typy událostí. I když svateb ubývá, přesto tvoří nejpočetnější z matričních událostí. Poslední svatba vysokých občanů byla 18. 1. 2008. V současné době často snoubenci využívají možnosti uzavírat manželství na jiném „vhodném“ místě než je obřadní síň. Oblíbenými jsou městský park, park u hotelu Větrov, u Marinkova kříže, byli jsme i v Roprachticích, Sklenařicích, Třiči. Matrika také vyřizuje změnu jména, příjmení, přijímá oznámení o přijetí předchozího příjmení po rozvodu, provádí zápisy o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů narození – li se dítě mimo manželství. Prostřednictvím matriky se také vyřizují matriční události našich občanů, které se stanou v zahraničí, a to zasláním žádostí do Zvláštní matriky Brno. Na žádost pořizují z matričních knih opisy rodných listů, oddacích listů, úmrtních listů.

Svatebním obřadům předchází vyřízení potřebných formalit. Je – li manželství uzavíráno na jiném místě nebo v jinou dobu než je stanoveno (obřadní síň pátek a sobota 10,30 až 13,00 hodin), snoubenci o toto požádají, proběhne zkrácené správní řízení, jehož výsledkem je většinou vyhovění jejich žádosti, a zaplatí 1000 Kč. Snoubencům, kteří uzavírají církevní manželství, se na žádost vystavuje osvědčení. Žadatelé nebo žadatelce chystajícím se uzavřít manželství v cizině se vystavuje vysvědčení o právní způsobilosti k uzavření manželství. Ve Vysokém uzavíraly manželství např. Ukrajinky, Australanka, byl tu i Novozélandčan. Někdy je složité vyřizování, protože cizinci nemají příslušné doklady, které vyžaduje náš právní řád.

Můžeš rozvést svoji účast na svatbách a vítání občánků?

Před svatebním obřadem musím při-

pravit obřadní síň – koná – li se tam. Přivítám snoubence a svatebčany, představím oddávajícího. Po jeho projevu podám k výměně prstýnky, předložím zápis o uzavření manželství k podpisu ženichovi, nevěstě, svědkům, oddávajícímu, podepíšu se i já jako matrikářka. Pokud si přejí, připravím přípitek. Nakonec spolu s oddávajícím a ostatními účastníky svatby popřeji novomanželům hodně štěstí.

Na **vítání občánků** připravím obřadní síň s kolébkou. Přivítám rodiče a případně další hosty, jmenovitě pana starostu a představím mu rodiče, kteří přišli na vítání občánků. Požádám ho, aby jejich děti přivítal mezi občany našeho města. Každé miminko položím do kolébkou a pak ho předám na pochování panu starostovi. Mezitím se rodiče podepíší do městské kroniky. Maminkám předáme kytičky, dětičkám dárečky.

Vypočítáváš nájemné?

Ano. Jednou za rok se uplatňuje jednostranné zvyšování nájemného dle příslušného zákona a se souhlasem městského zastupitelstva. Připravuji nájemní smlouvy a evidenční listy pro výpočet nájemného, přidělí – li zastupitelé byt novému nájemníkovi. Nám jsem také vybírám v hotovosti a současně sleduji úhrady prováděné převodem na účet. Bohužel občas, někomu i opakovaně, posílám upomínky na zaplacení. S nájemným souvisí vyúčtování za služby spojené s užíváním bytu, které provádím jednou za rok.

Vyřizuješ hodně záležitostí s lidmi?

Myslí, že ano.

Jen v době úředních hodin?

To určitě ne. Ráda bych ale požádala tímto naše občany, jestli by mohli na vyřizování svých záležitostí spíš využívat úřední dny. V neúřední dny ale nikoho neodmítám ani neodmítanu.

Říkala jsi, že zabere hodně času např. zrušení trvalého pobytu.

To ano, v současné době vedu tři správní řízení v této věci. Jedno z nich od listopadu 2008.

Co je to CZECH POINT?

Nová služba, která poskytuje občanům ověřené výpisy z centrálních státních evidencí a rejstříků na jednom místě, aniž by museli navštívit několik různých úřadů státní správy. V současné době pracoviště CZECH POINT poskytují výpisy: z Živnostenských rejstříků, Rejstříku trestů, Registru živnostenského podnikání pro fyzickou osobu, také pro právnickou osobu, Obchodního rejstříku, Katastru nemovitostí, Insolvenčního rejstříku, Informačního systému odpadového hospo-

dářství a Informačního systému o veřejných zakázkách, Centrálního registru řidičů. Na městském úřadě vyřizuje CZECH POINT i Ing. Jiří Bartoš.

Jaké další činnosti ještě vykonáváš?

Vyřizuji ověřené výstupy CZECH POINTu. Zastupuji v nepřítomnosti pana tajemníka v ověřování podpisů a listin. Nabírám žádosti o občanský průkaz od občanů, kteří nemají v naší obci trvalý pobyt a posílám je k vyřízení příslušným úřadům. Podílím se na akcích pořádaných městem – pálení čarodějnic, vánoční setkání s důchodci. Sestavuji seznam voličů pro volby a jsem již tradičně zapisovatelkou volební komise ve Staré Vsi. Jsem členkou sociální komise, s panem starostou chodíme blahopřát k zlatým a diamantovým svatbám.

Nějaká příhoda?

Vinou chyby v rodném čísle byl jubilant ve Větrníku uveden o čtyři roky dříve.

Co bys vzkázala občanům, kteří potřebují tvé služby?

Přeji občanům, kteří mě navštíví se svými žádostmi, aby odcházeli pokud možno spokojeni.

Pokud máš volný čas jak ho využíváš?

Je pravda, že moc volného času nemám. Bydlím v domě se zahradou, takže práce na zahrádce je celkem dobrá relaxace, ráda si přečtu o zdravém životním stylu a zdravé výživě, alternativní medicíně. Jsem spíš rodinný typ, takže jsem ráda a spokojená, když se o víkend doma sejde celá rodina.

Přání čtenářům: hodně zdraví a v době dovolených sluníčko, klid a pohodu.

Děkuji.

Ráda bych ještě prostřednictvím Větrníku poděkovala pp. Ludmile Grosmanové, Miloslavě Bucharové, Klaudii Blažkové, Daně Petruškové, Olze Šaldové, Haně Strnádkové za pěkné vzrostlé dekorativní hrnkové květiny, které věnovaly našemu úřadu a přispěly tak k jeho příjemnému prostředí.

Ptala se Ivana Řehořová

SPORT

KČT

18. 4. 2009 – účast na pochodu Žižkův štít – Hořice. Ráno při odjezdu z Vysokého počasí nevěstí nic dobrého. Poprchává a je silně zamračeno, ale nevzdáváme to a jedem. Vyšlo to, deštníky jsme nepoužili a za krásného počasí ušli celou zvolenou trasu pochodu. Hořice – rozhledna Hořický chlum, výhledy z jejího vrcholu stojí za to, – Byšičky – Lázně Bělohrad – Červená Třemešná – Dachovy – Hlohová kaple – Hořice. Celkem našlapáno 24 km. Účast 6 členů KČT.

1. 5. 2009 – jednodenní turistický zájezd do německé části Lužických hor. Odjezd autobusem v 6.30 hodin přes Liberec do Krompach. Dále již jen pěšky. Krompachy – Hinterdorf – Stren – hrad Oybin, prohlídka hradu s kouzelným setkáním s gotikou a romantikou, – Scharfenstein (Ostrý kámen), z vrcholu krásné výhledy, – po naučné stezce na Topfér, chata se spoustou výhledových míst, – Olbersdorf. Zde nás čeká autobus. Prejízdíme ke krátké prohlídce Zittau a do

Čech k prohlídce hradu Grabštejna. Závěr celého putování hodnotíme při dobré večeri v Hrádku nad Nisou. Dál už ujíždíme k domovu s malou zastávkou v Liberci. Celkem našlapáno 20 km krásnou přírodou, za hezkého počasí a v příjemné partě 49 příznivců pěší turistiky.

Jiří Libal

JUDr. Václav Lukáš

narozený 19. června 1912 v Jilemnici, zemřel 4. května 2009 ve Vysokém nad Jizerou.

Své školní vzdělání započal absolvováním obecné školy i prvního ročníku měšťanské školy právě ve Vysokém, kam se přistěhoval r. 1914. Pokračoval v letech 1924 až 1932 studiem na Státním reálném gymnasiu v Jilemnici, na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, dále studiem historie a dějin umění na filozofické fakultě, tamtéž knihovnickým kurzem a rovněž kurzem pražské Archivní školy. Svá pomaturitní studia završil nižší státní zkouškou knihovnickou, odbornou zkouškou archivní a doktorátem práv r. 1945. Od r. 1939 do r. 1940 působil v Archivu hlavního města Prahy. Poté přešel jako úředník do Numismatického oddělení Národního muzea v Praze. Spolupracoval na odboji proti nacistické okupaci Čech. Přešel do služeb Archivu ministerstva vnitra v Praze a pokračoval jako přednosta jeho expositury v Liberci a následně v Jablonci nad Nisou. Byl krajským archivářem pro Liberecký kraj v letech 1951 až 1954, kdy také zřídil

ve všech okresích kraje okresní archivy, poté byl vedoucím Státního archivu v Jablonci do dubna 1960 a následně se stal vedoucím I. oddělení Státního archivu v Litoměřicích a jeho pobočky v Jablonci. Od září 1962 do června 1974 se stal vedoucím odborného oddělení a zástupcem ředitele Muzea skla a bižuterie v Jablonci, pouze ve školním roce 1962 až 1963 i vyučujícím dějepisu na Střední odborné průmyslové škole v Jablonci. Snažil se o sblížení terminologie v archivech, knihovnách a muzeích. Okusil i další z praktických oborů historiografické práce, tedy „památkářství“, když od ledna 1963 do září 1975 byl ustanoven jako okresní konzervátor Státní památkové péče v Jablonci. Po odchodu do důchodu se od února 1976 do března 1980 vrátil k archivnictví jako vedoucí archivář na generálním ředitelství koncernu Jablonecká bižuterie v Jablonci nad Nisou. Následně se odstěhoval do Vysokého. Tam vzhledem k zdravotnímu stavu prožil jen krátký čas jako vedoucí Vlastivědného muzea od června 1982 do března 1984. Sbírkám tohoto městského muzea vzniklého roku 1894 pomohl již koncem dvacátých let 20. století ke zpřístupnění veřejnosti spolu s profesorem Čňkem Zíbrtem a ostatními nadšenci a průběžně se věnoval jeho podpoře i později, ale svoji pozornost věnoval i práci pro další muzea, včetně muzea v rodné Jilemnici. Dějiny Vysocka stručně shrnul v monografických publikacích z let 1969 a 1992. Četné články nejen o nich zveřejnil v místním a krajinském tisku a přednesl řadu přednášek

pro veřejnost. Za zpracování historie Vysokého nad Jizerou získal 20. srpna 2004 vyznamenání města u příležitosti oslav 650. výročí první zmínky o vysockém městském titulu. V meziválečném období byl členem mládeže národní demokratické strany a členem a funkcionářem Sdružení studentstva ve Vysokém nad Jizerou, členem Sokola, Klubu československých turistů i Českého ski klubu. Po II. světové válce až dosud, nikdy se nestal členem politické strany, ač tím často riskoval a jak se po desetiletích dozvěděl, tak mu to zabránilo zvláště v archivnictví v kariérním postupu. Na mezinárodní úrovni pak působil jako člen Československého národního výboru Mezinárodní asociace pro dějiny skla v letech 1970 až 1985. Do smrti si vedle prostých členství různých spolků ponechal formální členství v redakční radě Větrníku, kde působil od r. 1980. Věnoval se i přednáškové a výstavní činnosti a publikování ve všech svých oborech. Své zkušenosti ochotně předával mladším kolegům.

Michal L. Jakl

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození

Dne 6. 4. 2009 se manželům **Kláře** a **Jaroslavovi Nechanickým** narodila dcera **Tereza**.

*Do dalších let
přejeme hodně zdraví a štěstí!*

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Jaroslav Zeman 79 let
Anna Zemanová 77 let
Miloslava Bucharová 71 let
Ludmila Hnyková 87 let
Václav Hladík 88 let
František Vítámvás 72 let
František Knížek 77 let
Jaroslav Petruška 72 let
Helena Pičmanová 71 let
Oldřiška Poláková 84 let
Jan Nedomlel 83 let
Květa Nedomlelová 77 let
Čestmír Sládek 82 let
Josef Rón 83 let
Jarmila Hladíková 83 let
Věra Kučerová 79 let
Jiřina Ďoubalíková 86 let
Petr Nečásek 80 let
Olga Šaldová 75 let

Helkovice

Jaroslav Nosek 81 let
Marie Nosková 74 let

Horní Tříč

Anna Lukšová 95 let
Alžběta Vodsed'álková 93 let
František Kubečka 72 let

Sklenařice

Josef Metelka 76 let
Anna Rydvalová 84 let

Stará Ves

Jana Štěpánková 76 let
Marta Čermáková 75 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 10. března 2009 zemřela ve Vrchlabí paní **Helena Šťastná** roz. **Martincová** ve věku 78 let.

Dne 4. května 2009 zemřel **JUDr. Václav Lukáš** z Vysokého nad Jizerou ve věku nedož. 97 let.

Dne 9. května 2009 zemřel pan **Jiří Preissler** z Vysokého nad Jizerou ve věku 55 let.

Dne 20. května 2009 zemřela paní **Jindřiška Věnečková** z Vysokého nad Jizerou ve věku nedož. 61 let.

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Poděkování

Ráda bych poděkovala všem, kdo se podíleli na důstojném posledním rozloučení s mým tatínkem JUDr. Václavem Lukášem 8. května 2009 ve vysokém sboru církve československé (Mgr. Jaroslavu Křivánkovi za bohoslužbu, R.D. Jaroslavu Gajdošíkovi za kázání, paní Jitce Křivánkové a panu Jaroslavu Hlůžemu za nádherně provedenou hudbu a zpěv i Mgr. Janu Kahudovi za životopisnou promluvu) a všem těm, kteří vyjádřili úctu k zesnulému vzpomínkou či osobní účastí na zádušních obřadech.

Za celou rodinu Ivana Jaklová rozená Lukášová. Vysoké nad Jizerou č. 251

Děkujeme touto cestou všem přátelům a známým, kteří se přišli rozloučit s panem Jiřím Preisslerem, za jejich projevy soustrasti a účasti.

Rodina Preisslerova

Potřebujete vyčistit organismus a zredukovat svou váhu?

Poradím jak na to.

Tel.: 720 442 651

M. Jónová

512 43 Jablonec nad Jizerou 452

Wellness poradce.

Proč???

Za co???

Roste!!!

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 5-6/2009, ikonky Martin Patočka,
redakce: Ivana Řehořová,
náklad 470 ks, cena 10 Kč. Příspěvky zasílejte do 25. dne
sudého měsíce do městské knihovny tel: 481 540 278
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz. Vytiskl H&H Servis 2009.